

Slovenský sudca JUDr. Števík: Títo sudcovia hlásiaci sa k aktuálnej vládnucej garnitúre sa podieľajú na rozvrate štátu!

- CZ24 News | 6. ledna 2022

SLOVENSKO: Niektorí súčasní predstavitelia súdnej moci sa snažia budiť dojem, že najväčší problém slovenskej justície sú skorumpovaní sudcovia, ktorých rozhodnutia boli ovplyvnené finančnou protihodnotou alebo napojením na mafiánske prostredie. Napriek prognózam niektorých zlomyseľných predstaviteľov justície sa ukázalo, že tento typ korupcie nie je nosným problémom v slovenskej justícii. Vyhlásil pre eReport sudca Patrik Števík.

Števík je sudcom Okresného súdu Bratislava II, člen Združenia sudcov Slovenska, publicista, autor kníh Zrodenie Európy a Zamyslenia. Zároveň patrí medzi tých sudcov, ktorý otvorene reagujú na aktuálne horúce témy, ktoré rezonujú v slovenskej spoločnosti.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Mazák, ktorý fandí vláde, kritizoval sudcov na Silvestra

Iba nedávno, na sklonku roka 2021, predseda Súdnej rady SR Ján Mazák kritizoval sudcov na Slovensku, pričom spochybňoval dôveryhodnosť mužov v talári. Za úspech vlaňajšieho roku označil **“aj žiadne zatýkanie, až na ojedinelú výnimku, sudcov”**. Zároveň poukázal na to, že s časť slovenských sudcov je podľa neho takpovediac problémových. **“Napriek enormnému nasadeniu sa však zatiaľ nedarí meniť myslenie časti sudcov. Ich uvažovanie o tom, že všetci im ubližujú, prenasledujú, kritizujú ich, chcú si ich podriaďiť, ovplyvňovať, nie je to pravda. Nemysliteľné. Na tomto poli nás čaká veľa práce, presviedčania, vzdelávania,”** uviedol Mazák, ktorý otvorene fandí súčasnej vládnej koalícii, podporuje ju v jej rokoch a odhodlane sa opakovane zastal napríklad aj ministerky spravodlivosti Márie Kolíkovej (klub SaS) jej masívne kritizovanej reformy súdnej mapy.

Števík to však celé vidí inak. **“Iba jedno percento obvinených, zatknutých, či uväznených sudcov na začiatku zbesilého inkvizičného naháňania korupčníkov potvrdzuje, že slovenská justícia nie je postihnutá týmto druhom korupcie. Poukazujem pritom na princíp prezumpcie nevinny, ktorý so samozrejmosťou rešpektuje každý priaznivec právneho štátu,”** vysvetlil vo svojom zamyslení pre eReport.

Niektorí sudcovia sa zapredávajú falošnej uvedomelosti

Člen Združenia sudcov Slovenska uviedol, že problém je podľa neho inde. **“Dovolím si preto upriamiť pozornosť na iný typ korupčného správania, ktorým môže byť slovenská justícia vo väčšej miere postihnutá, a o ktorej sa tolko nehovorí. Napriek absencii právoplatných odsudzujúcich rozsudkov si určitá skupina sudcov zvolila za svoj slogan očistu justície. Ide najmä o sudcov, ktorí sa otvorene hlásia k aktuálnej vládnucej garnitúre, ktorá pod rúškom reforiem cielene ničí právny štát a nezávislosť súdnej moci. Poukazujú na to aj niektoré medzinárodné organizácie. Títo sudcovia sa v rozpore s teóriami o demokracii a právnom štáte podieľajú na ich rozvrate. Zapredávajú sa falošnej uvedomelosti a zodpovednosti buď z dôvodu absencie vedomia alebo svedomia,”** zdôraznil Števík.

Motiváciou pri korupcii nemusí byť iba podplácanie

Ako ďalej pokračoval, každý čestný sudca prirodzene podľa jeho slov túži po tom, aby stav, v ktorom pôsobí, bol zložený z kolegov, ktorí rozhodujú iba nezávisle a nestranne.

“V zmysle slovenských právnych predpisov sudca vykonáva právomoc súdu na nezávislom a nestrannom súde oddelene od iných štátnych orgánov. Pri výkone svojej funkcie je sudca nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Rozhoduje nestranne, spravodlivo a bez zbytočných prietahov. Táto teleologická definícia poslania sudcu a modus operandi, ktorým sa musí každý sudca riadiť v procese nachádzania zákonného a spravodlivého rozhodnutia, zároveň určuje mantinely, za ktorými musíme konanie sudcu považovať už za korupčné,” pripomenul bratislavský okresný sudca.

Skazenosť konania sudcu môže byť motivovaná aj výhodami, ktoré môže sudcovi poskytnúť politická vládnuca garnitúra. Ich forma môže byť rôzna.

Števík sa pristavil aj pri samotnej korupcii a upozornil, že si ju mnohí vykladajú nesprávne., keď ju spájajú iba s úplatkami. **“Slovo korupcia je latinského pôvodu a vychádza zo slova corrumpere, čo v preklade znamená skaziť. V našej spoločnosti je nesprávne zaužívané stotožňovať korupciu iba s podplácaním. Ide samozrejme o omyl. Korupciou je akékoľvek správanie, ktorým poskytuje sudca neoprávnenú výhodu strane sporu. Motiváciou ale nemusí byť iba podplácanie. Skazenosť konania sudcu môže byť motivovaná aj výhodami, ktoré môže sudcovi poskytnúť politická vládnuca garnitúra. Ich forma môže byť rôzna. Režimová pochvala a dávanie sudcu za príklad ostatným ako sa správne rozhoduje je jedným z takýchto korupčných nástrojov. Dokonca existujú príklady rôznych režimových a ideologických ocenení sudcov za ich rozhodovaciu činnosť. A sudca, ktorý ich prijme, usvedčuje sám seba z korupcie a získava status režimového sudcu.”**

Pripomenul definíciu svedomia od Sokrata

A kto sú podľa Števíka tzv. režimoví sudcovia? Medzi nich podľa jeho slov zaradujeme takých, ktorí pri svojom rozhodovaní neprihliadajú výlučne na stav spisu. **“Ich rozhodnutie je motivované politickými túžbami vládnuceho režimu či už preto, že budú glorifikovaní alebo preto, aby mali pokoj a neboli pošpínení režimovými médiami,”** vysvetlil.

“Dokazovať takúto korupčnú činnosť sudcu priamymi dôkazmi je náročné. Práve z tohto

dôvodu sa kladie dôraz na svedomie a vedomie sudcu, ktoré tvoria paradigmu v myslení a konaní sudcu. Definíciu svedomia vytvoril medzi prvými veľký inšpirátor európskeho myslenia Sokrates. Nazval ho daimonion. Išlo o vnútorný hlas božského pôvodu, ktorý pomáha človeku pri hľadaní dobra. Radí, čomu sa má človek vyhnúť. Varuje ho pred nemravným a nesprávnym konaním,” podčiarkol Števík s tým, že svedomie je znakom každej ľudskej bytosti a prejavuje sa vnútorným pocitom povinnosti: **“Je nezávislé od akéhokoľvek vonkajšieho donútenia. Svedomie zabezpečuje, aby bol človek schopný rozhodnúť sa v súlade so svojim vedomím, ktoré je súborom vedomostí, hodnôt, pocitov, citov, či vôle človeka, v našom prípade sudcu. Vedomie je teda aktívna zložka, na ktorej sudca pracuje dennodenne. Ak je rozhodnutie sudcu deformované túžbami režimových politikov alebo médiami je zrejmé, že rozhoduje v rozpore so svedomím a je charakterovo zanedbaný.”**

Ak sa sudca dobrovoľne vzdá statusu ochrancu demokracie a právneho štátu, podieľa sa na ich rozklade.

Člen Združenia sudcov Slovenska zdvihol varovný prst a upozornil aj na vyhlásenia, ktoré nám dookola opakuje súčasná vládna garnitúra o reformách a očiste. **“Sudcovia, ktorí sa otvorene hlásia k aktuálnej vládnej moci a ich kroky smerujú k likvidácii právneho štátu v súlade s režimovou objednávkou sa zakrývajú dobre znejúcimi frázami. Nazývajú to reformou alebo očistou. Otázne je, do akej miery si takýto sudca dokáže zachovať nezávislosť a nestrannosť rozhodovania v kauzách, ktoré zvyšujú tlak a očakávania na jeho osobu zo strany politikov alebo režimových médií,”** zdôraznil pre eReport Števík.

Sudca sa nesmie zapredať politickej priechodnosti

Ako ďalej pripomenul, každý sudca je v prvom rade človek, ktorý má určité hodnotové nastavenie. **“Je v poriadku, ak sudca svoje hodnotové smerovanie netají a pretavuje ho do svojich názorov a rozhodnutí, pokiaľ rozhoduje zákonne a spravodlivo, teda nezávisle, nestranne podľa svojho vedomia a svedomia. Ale je neakceptovateľné, ak sudca podľahne politickému tlaku alebo iba režimovým túžbam, aby bol za uvedomelého alebo mal pokoj od mediálnej šikany. Od takto charakterovo zlomených kolegov je nutné sa dištancovať a aj voči nim je potrebné smerovať očistu slovenskej justície. Sudca nikdy nesmie pri svojom rozhodovaní uprednostniť záujem ideológie alebo režimu na úkor právneho štátu. Nesmie sa zapredať politickej priechodnosti na úkor čistoty a ideálu právneho štátu a nezávislosti súdnej moci,”** apeloval Števík na svojich kolegov v talároch.

Spoluvinní sú aj tí, ktorí mlčia

Základnou výbavou sudcu je podľa neho okrem odbornosti a charakteru aj odvaha: **“Sudcovia, ktorí síce verbálne nepodporujú aktuálne totalitné živly, ale mlčia, stávajú sa spoluvinníkmi premeny právneho štátu na totalitu. Sudca v pozícii dobre plateného úradníka a nie ako člena jednej z mocí v štáte, nepatrí do svojej funkcie. Ak sa sudca dobrovoľne vzdá statusu ochrancu demokracie a právneho štátu, podieľa sa na ich rozklade. Takýto sudca priznáva, že nemá morálny problém akceptovať súdenie podľa zákonov, ktoré môže prijať totalitne zmýšľajúca ústavná väčšina v parlamente.”**

Števík na záver ešte upozornil na dobre známu úlohu sudcu v skutočne demokratickej spoločnosti. **“Je strážcom dodržiavania princípov právneho štátu a demokracie. A to nielen svojimi rozsudkami, ale aj životom občana štátu. Je to záväzok sudcu voči spoločnosti a**

právnemu štátu. Rezignácia sudcu na túto povinnosť má za následok existenciu mediálnych strážnych psov, ktorí vedú spoločnosť pod zámienkou ochrany slobody a demokracie k totalite,” dodal

Zdroj: ereport.sk